

Fazekas Tamás

1930–2005

Malatyinszki József

A verőfényes nyárvégi kora délután kétszáz főnyi gyászoló búcsúztatta a hetvenöt éves korában elhunyt Fazekas Tamást.

A nyomdászok fájáról megint lehullott egy fáradt levél: rövid, de súlyos szenvedés után szeptember 1-jén hunyt el a nyomdászvilág e közismert személyisége, akit a közéletben és sportkörökben is becsültek.

Békéscsabán született, iskoláit itt végezte, az érettségi után nem sokkal a már ott dolgozó Háromszéki Pál hívására került 1950-ben az akkori Békési Nyomdába. Bérelszámolóként kezdte; az ötven főt alig meghaladó kollektívában hamar kinőtte magát a törekvő, rátermett fiatalember, és felfelé haladt a ranglétrán. Katonaidejének letöltése után az anyaggyártkodás vonalán folytatta a munkát. Fontos szerepet kapott a nyomdai rekonstrukciók során, stabil helyét az anyag- és áruforgalomban találta meg: osztályvezető, főosztályvezető, majd kereskedelmi igazgató lett.

A hazai csomagolóeszköz-gyártás egyik legtehetségesebb ismerőjeként elévülhetetlenek az érdemei a Kner Nyomda felvirágoztatása terén. Vonatkozik mindez mind a beruházások, fejlesztések, műszaki haladás vonalára, mind pedig a rendelői kör kialakítása, az anyagellátás megszervezése, az új gyártmányok meghonosítása területére. Munkáját, a nyomdát szerető, kollégáit becsülő, határozott, szakmailag jól képzett, széleskörűen érdeklődő, tájékozott, diplomatikus vezető volt, akinek a nyomda és a munka volt a lételeme, és sokat tett a kollektíváért.

Negyvenévi aktív munka után 1991-ben nyugdíjas lett, de nem szakadt el a szakmától, a békéscsabai Printomat Kft.-nek, egy nyomdaipari anyagellátó vállalkozásnak résztulajdonosa, kulcsembere volt haláláig.

Nem hallgathatjuk el azt a kiemelkedő tevékenységet, amit 2001-ben egy polgári kezdeményező csoport élén indított el a békéscsabai nyomdászat megmentéséért. Sajnos, a lelkes aktívák sem tudták megakadályozni a Kner Nyomda leépülését.

Fazekas Tamás nevéhez fűződik egy nyomdai

miszió is, amit 2003-ban indítottunk el, és eddig hat alkalommal sikeresen folytattunk: ez a régió nyomdászvezetőinek szakmai-baráti klubestje, előadással és vacsorával egybekötve.

1961-ben, amikor a PNYME Békés megyei Szervezete megalakult, ott volt a hetvenkilenc alapító tag között. Része volt benne, hogy ez a szervezet az ország legnagyobb és legjobb csoportjai közé küzdötte magát.

Fazekas Tamás aktív életének munkássága nem maradt érdemi elismerés nélkül, ezt bizonyították üzemi és állami kitüntetései.

Egyike volt azon néhány idős nyomdászembernek, aki még részese volt a tevani időeknek. Ismerte Tevan Andort, az államosított üzemben egy irodában dolgozott vele egy ideig, majd aztán Tevan Budapestre költözött és az Ifjúsági Könyvkiadó képszerkesztője lett haláláig.

Fazekas Tamás hetvenöt évet élt. Szép kor, de még jócskán volt benne tettekkészesség, terveit voltak – ha fizikailag nem is, de szellemileg az utolsó időkig jól tartotta magát. Tehetségét, kapcsolattartó érzékét kitűnően kamatoztatta. Önszorgalommal már korábban a jó megértés szintjéig elsajátította a német nyelvet, ami nélkülözhetetlen volt számára. Szakmai, társadalmi és baráti vonatkozásban ismert és becsült volt.

Engedtessek meg nekem, hogy a közel hetven éves barátság, amely életünket és sorsunkat összekötötte – gyermekkor, iskolai és kollegiális kapcsolat –, e köteték jogán személyes érzésektől sem mentesen búcsúzzak el Fazekas Tamástól, a nyomdászság nyilvánossága előtt, mindenekelőtt a család – felesége, leánya, veje és két unokája –, a magam és a kollégák nevében.

Nyugodj békében, Tamás!